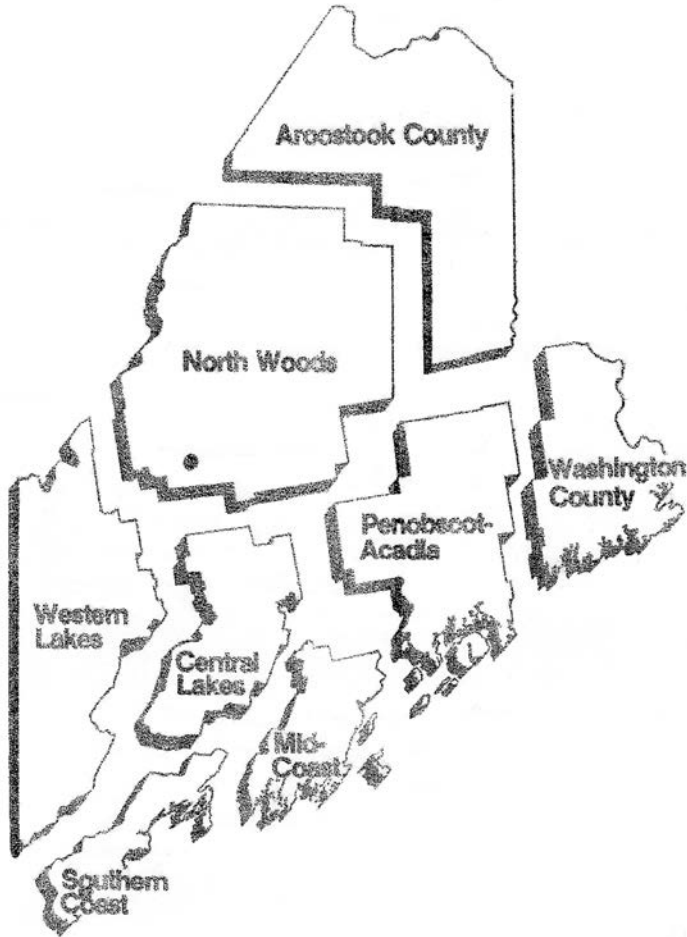

VOGELS VAN MAINE IN DE MAAND JULI

De Amerikaanse staat Maine, in "New England", strekt zich uit langs de Atlantische kust van onder de Canadese Provincie Quebec tot de staat Massachusetts. Maine is driemaal zo groot als Nederland met een derde van de inwoners. Sinds de burgeroorlog trekt z'n kustlijn van 3500 miles toeristen aan, en deze zomer bezocht ik 't ook om er van m'n daar wonende familie - en een school reünie - te genieten.

De kaart verdeelt de staat Maine in voor toeristen aantrekkelijke gebieden. In juli bracht ik 3 weken door in het zogenoemd zuidelijk kustgebied en de noordelijk bosgebied. Nu volgt een samenvatting van vogels die ik daar zag, allemaal algemeen bekend om de afwisselende Maine biotopen in dit jaargetijde. Van zelfsprekend zouden op een echte vogel excursie veel meer algemene soorten kunnen worden waargenomen.

Om te beginnen waren er twee oude bekenden die ook de harde, 'Zweedse' winters van Maine oprissan: de luidruchtige BLUE JAY (een gaaiachtige soort) en de BLACK-CAPPED CHICKADEE. Deze vrolijke mees met z'n lage, hese stem is gewaardeerd door Maine als de officiële 'state bird', z'n geliefde denneappel als de officiële 'state flower'. De onbetwistbare zomerkoning van de telefoondraden is de KINGBIRD, en de BOEREN- en OEVERZWALUWEN waren vaak in de lucht te zien. In drassige streken trof ik de RUSTY- en REDWINGED BLACKBIRDS aan, in grasvelden zag ik de COMMON CROW en BOBOLINK.

De ROBIN (een lijstersoort), PURPLE FINCH (vink familie), en CEDAR WAXWING (pestvogel familie) waren makkelijk waar te nemen via hun kleuren, de CATBIRD omdat hij miauwde en de PHOEBE omdat hij z'n naam herhaaldelijk riep. Waargenomen zangers waren de GELE-, PINUS- en MIRTEZANGER. Ook aanwezig waren de ROODOOGVIREO en de GEELKEELVIREO.

Persoonlijk vond ik de meest kleurrijke vogels de AMERIKAANSE GOUDVINK, de BALTIMORETROEPIAAL (een oranje-zwarte wielewaalachtige vogel), de SCARLET TANAGER (een scharlaken tanagrasoort met zwarte vleugels en staart) en de TOWHEE (19 cm, zwart met witte bulk en roodachtige flanken).

De meren van Maine zijn bekend om z'n jodelende IJSDUIKERS, in hun noordelijke omgeving, waren ook de BANDIJSVOGEL en GROTE ZAAGBEK te zien. Op een zuidelijk meertje zag ik een groepje van 8 onv. CANADESE GANZEN.

Druk bezig rondom de woningen in m'n geboortedorp waren de BOOMKLEVERS *Sitta canadensis* en *Sitta carolinensis*, de HOUSE WREN *Troglodytes aedon*, en de twee spechten DOWNY- en HAIRY WOODPECKER. Niet ver van een zeehavenstad waren een GROENE REIGER en een SNOWY EGRET *Leucophoyx thula* te zien. De KILLDEERPLEVIER en SPOTTED SANDPIPER (overloper met een gespikkelde borst) liepen samen langs de vloedlijn, op de zee zelf zwierf de DOUBLE CRESTED CORMORANT (een aalscholversoort).

Boven de berm van de snelweg vloog een AMERIKAANSE TORENVALK en een RED-SHOULDERED HAWK, *Buteo lineatus*. Toen ik stond bij een riviertje om een klein, bevertje te observeren, vloog in de nabije begroeiing plotseling een opgejaagde RUFFLED GROUSE op.

Vier vogels die ik vroeger nooit gezien had, bleken soorten die zich in de afgelopen tien jaar aangepast hebben: de WILDE KALKOEN, de MOURNING DOVE (herkenbaar in de vlucht door een fluitend geluid met de vleugels voortgebracht), grote roofvogels genaamd TURKEY VULTURES, en de MOCKING BIRD. Deze laatste nestelt zich bij woningen en imiteert dag en nacht op een heldere, doordringende toon. Maine kent de nachtegaal niet, dus bewoners vinden 't iets storend om onverwacht in de woon- of slaapkamer de verrassende klank van de MOCKING BIRD te horen, een kruising tussen de zang van een nachtegaal en bosrietzanger.

Toen ik op 'n stille ochtend een grote groepje vlinders op een grote klis stand te bekijken, hoorde ik een zacht zoemend 'brrrr'. En daar verscheen misschien de meest betoverende vogel die Maine wel kent: de ROBIJNKEEL KOLIBRIE. Deze vogel had ik in jaren niet gezien en ik voelde me weer echt thuis in Maine.